

[Krag.]

som begunstiger somme til Skade for andre. Dette ventede den højtærede Handelsminister med at give Anvisning paa, til han kom til Bankmøde i Aalborg, og denne Anvisning er nu yderligere underbygget gennem Teksten i de Bemærkninger, jeg her har omtalt. Dette beklager jeg vedvarende, idet jeg finder det uoverensstemmende med det, der var Formaalet med Indlaansrentens Reduktion i Henhold til Loven af 1. Maj 1933.

I øvrigt skal jeg fortsat anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

A. Svensson: Jeg skal først tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som udtalte sin Forbavelse over, at vi Konservative kunde tale om en indgribende Sanering. Det ærede Medlem mente, at vi var ikke saa kloge paa Forholdene og Menneskene i de sønderjyske Landsdele som det ærede Medlem selv. Ja, nogen Forstand har vi jo da paa Forholdene dernede, selv om vi maaske ikke naar op i Højde med det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at det vilde føre til Spekulation med de sønderjyske Landejendomme, hvis der blev gennemført en saadan Sanering. Dette maatte vel kunne forhindres, hvis man frygter noget saadant. En Kendsgerning er det, og det har jeg fastslaaet, at naar Staten erklærer sig rede til at overtage Forrentningen af en bestemt Gældsbyrde i de sønderjyske Landsdele, saa indrømmer Staten dermed samtidig, at Befolkningen ikke selv er i Stand til at bære denne Gældsbyrde. Saa bliver Spørgsmaalet blot, om man straks skal skride til at annullere denne Gældsbyrde, eller man skal udskyde Annulleringen. Regeringen har foretrukket det sidste.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ankede over den overdrevent følelsesmæssige Betoning af hele dette Spørgsmaal, man maatte ogsaa forlange, at Befolkningen dernede gjorde sit bedste. Jeg har netop talt paa den Maade; jeg talte om en Sanering, der gav nye Muligheder, men ogsaa Pligter, og jeg tror, at det vil den sønderjyske Befolkning kunne underskrive.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein kun nogle faa Ord. Det er betegnende, forekommer det mig, for det ærede Medlem, at hans Bidrag til denne Diskussion var et Angreb paa de Konservative. Det ærede Medlem betegner det som en Dristighed, at vi ønsker en Sanering gennemført nu; men

det ærede Medlem har selv paa et Møde for ganske nylig nede i Varnæs udtalt, at 80 Mill. Kr. vilde han finde var et passende Beløb at anvende paa de sønderjyske Landsdele. Selv om det nu ikke skulde være et Overbud, saa er det i alt Fald et smukt Tilbud, et meget smukt Tilbud endda, og jeg kunde næsten fristes til at spørge det ærede Medlem: Skulde disse 80 Mill. Kr. betyde blot en henholdende Foranstaltning, eller skulde det være noget i Retning af en Sanering, en endelig Sanering?

Hvad angaar den definitive Sanering, som vi Konservative stadig har omtalt — og jeg vil dog her gerne sige, at Udtrykket Sanering til Bunds har jeg for mit personlige Vedkommende aldrig brugt, hverken mundtligt eller skriftligt, jeg har altid talt om en grundlæggende definitiv Sanering —, hvad angaar den definitive, altsaa endelige, Sanering for de sønderjyske Landsdele, forstaar vi Konservative derved saadanne særlige Foranstaltninger til Fordel for de sønderjyske Landsdele, at man derefter kan forsvare at lade den sønderjyske Befolkning gaa med ind under de almindelige Forholdsregler for hele Landet.

Hvorledes vi Konservative i øvrigt agter at stille os til Enkeltheder, skal det ærede Medlem Hr. Holstein, som ikke var sit Partis Ordfører i Dag, faa at vide, hvis han bliver valgt ind i det Udvalg, der skal nedsættes.

Den højtærede Finansminister beklagede, at jeg bl. a. havde udtalt, at det var Lapperier, det, som Regeringen her bød paa. Jeg har aldeles ikke udtalt mig paa den Maade, saa lidt som jeg har udtalt mig i en truende Tone over for Ministeren. Det gør mig virkelig ondt, hvis jeg skulde have forskrækket den højtærede Finansminister med min Tone. Jeg har sagt, at hvis vi Konservative skulde medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, maatte det ændres ganske betydeligt, og jeg har ogsaa paapeget, paa hvilke Punkter det maatte ændres, og det maa vi fastholde.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson glemte at anføre, hvilke Foranstaltninger der, hvis man sanerede til Bunds, skulde træffes imod, at man ikke stiftede videre Gæld eller ved Ejendomsomsætning forværrede Gældsforholdene i Sønderjylland. Det ærede Medlem anvender den Fremgangsmaade i Diskussionen om de sønderjyske Spørgsmaal, at han stadig fremsætter Betragtninger, som giver det Udseende af, at han overbyder i Velvilje i Retning af Hjælp til den sønderjyske